

Az 1898-ban elhunyt természettudósok nekrológja.

Alvergniat, a legkitünőbb francia üvegfüvők egyike; ő volt az első, a ki a Geissler-csőveket és higanyos légszivattyúkat, a melyeket addig mind Németországból szállítottak, Franciaországban gyártotta, s a rendkívül finoman kidolgozott Hittorf-féle csövek készítésével a francia fizikusoknak a Röntgensugarak vizsgálatában nagy segítségökre szolgált; született Drouéban 1834. szeptember 21-ikén, elhunyt Párisban szeptember 4-ikén.

Baur Georg, a paleontológia professzora a chicagói egyetemen, ki a Galapagos-szigetekre rendezett eredményes expedíciójával tette nevét ismertté s a ki ama szigetek flórájából és faunájából rendkívül becses anyagot gyűjtött össze; született Weiszwasserban, Csehországban, tanult Lipszében és Münchenben; 1884-től Amerikának különböző egyetemein működött; 1897. szeptemberben súlyos betegsége miatt visszatért Európába; elhunyt június 25-ikén Münchenben.

Bessemer Henry, a mechanika és a vaskohászat terén számos javításáról és találmányáról, de különösen a róla nevezett aczélgyártás módjának feltalálásáról híres gyáros és tudós, született 1813-ban Hertfordshire-ben. Neki köszöni Angolország, hogy mostanában ötvenöt-ször annyi aczél gyárt, mint azelőtt s hogy egy tonna aczél ára 50—60 font sterlingről 5 font sterlingre szállt le. 1879-

ben a Royal Society tagja lett, a mikor a királyné nemesség adományozásával tüntette ki, 1880-ban London városa díszpolgárául választotta. Ismeretes Bessemernek egy másik találmánya is, t. i. a tengeri hajó-szalón, melyet épúgy fel lehet függeszteni, mint a kompaszt, miért is a hajónak bármely ingadozásában megmarad vízszintes állásában s így a tengeri betegség kínjait enyhíti. Elhunyt márczius 15-ikén Londonban.

Clark Latimer, ismert angol elektrotechnikus, a Royal Society tagja és a londoni Society of Electrical Engineers and Electricians elnöke és sok éven át az Electric Telegraph Company igazgatója, kinek a telegráfózás és telefonózás terén számos újítása és találmánya van, s kinek »Elektrische Formeln und Tabellen«, valamint »Elementares Handbuch der elektrischen Messungen« című munkája minden elektrotechnikus könyvtárában megvan, született 1822. márczius 10-ikén Great-Marlowban, elhunyt október 30-ikán Kensingtonban.

Cohn Ferdinand, a növénytanak 1859. óta rendkívüli, 1872. óta rendes tanára a boroszlói egyetemen, a hol 1850-ben habilitált s a hol 1866-ban a növényfiziológiai intézetet alapította. Becses dolgozatai »Beiträge zur wissenschaftlichen Botanik« czímen vannak összegyűjtve; közülök nevezetesebbek a »Zur Naturgeschichte des Protococcus

pluvialis«, »Untersuchungen über die Entwicklungsgeschichte der mikroskopischen Algen und Pilze«, a melyben ő állapította meg legelsőb a baktériumoknak növényi természetét és a hasadó gombákkal való rokonságát. De legfontosabb dolgozata az 1872-ben közzétett »Grundlegende Untersuchungen über Biologie und Systematik der Bakterien« című munkája, a melyen Koch Róbert tovább épített s a mellyel Cohn neki úgyszólván előfutója lett és őt tekinthetjük nemcsak a modern tudományos bakteriológia, hanem a modern tudományos egészségtan megalapítójának is. Cohn Boroszlóban született 1828. januárius 24-ikén, elhunyt ugyanott június 25-ikén.

Dittel Leopold, a sebészet tanára a bécsi egyetemen, ki a húgyszervek betegségeiről kiadott kitűnő dolgozatairól híres, s a ki a bécsi anatómiai-sebészeti intézetet berendezte, született 1815-ben Fulnekbén osztrák Sziléziában, elhunyt július 28-ikán Bécsben.

Dragendorff Georg, 1860-ban Schultze tanár assistense a rostocki egyetem kémiai laboratóriumában, 1862-ben Szent-Pétervárott átvette a »Pharmaceutische Zeitschrift für Russland« című lap szerkesztését és a gyógyszerészi laboratórium vezetését; 1864-ben a gyógyszerészi intézet igazgatójának hívták meg Dorpatba; ez az intézet az ő harmincz éves vezetése alatt világhírű lett, mert Dragendorffnak úgy is mint tanárnak, úgy is mint kutató tudósnek nagy híre rendkívül sok tanítványt vonzott intézetébe a világ minden részéből. 1894-ben szülővárosába nyugalomba vonult, hogy a gyógyító növényekről szóló monumentális munkáján nyugodtan dolgozhassék, a melyből az első rész nem régiben csakugyan meg is jelent. Született 1836-ban Rostockban, elhunyt ugyanott április 7-ikén.

Eimer Theodor, Tübingában az egyetem természettudományi fakultásán rendes tanár s az akadémiai tanács tagja, kiváló természettudós, ki a fajok keletkezéséről és az állatok színezetéről szóló nagybecsű munkáiról ismeretes. Főműve a »Die Entstehung der Arten auf Grund von Vererben erworbener Eigenschaften nach den Gesetzen organischen Wachstums« című. Született 1843. februárius 22-ikén Stäfabon Zürich mellett, elhunyt május 30-ikán Tübingában.

Fowler John, századunknak legkitünőbb vasút- és hídépítő mérnöke, a Forth-híd és a London Metropolitan földalatti vasúthálózatnak építője, 1866. óta az Institution of Civil Engineers elnöke, ki sok évet töltött Egyiptomban is, hol a khedive részére sok szép tervet készített: született 1817-ben Wedsley-Hallban Sheffieldben, elhunyt Bournemouthban november 20-ikán.

Gauthier-Villars Jean Albert, előbb telegráfinspektor, 1864-ben átvette unokabátyjának, Mallet-Bacheliernek könyvkiadó hivatalát, a mely 1836. óta a párisi tudományos akadémia Comptes rendus-jét adja ki, azonkívül ő adja ki évek óta a Bureau des Longitudes, a Bureau Central Météorologique és a párisi csillagvizsgáló intézet munkálatait; ő volt az, ki a francia kormánynak és akadémianak megkönnyítette Lagrange, Fermat, Fourier és Cauchy összes munkáinak gyűjteményes kiadását; született 1820-ban Lons-le-Sonier-ban (Jura), elhunyt Párisban februárius 5-ikén.

Girard Aimé, az ipari chemia tanára az École des arts et métiers-en Párisban, 1894. óta a tudományos akadémia tagja és, mint Schloesing az akadémia egyik ülésén megjegyezte: a legkiválóbb tekintély minden kérdésben, a mi a kémiai és gazdasági ipart illeti; 1876-ban a mezőgazdasági technika professzorává lett az újonnan berendezett Institut agrono-

miqueon, a melytől csak pár évvel a halála előtt vonult vissza; született 1830. december 22-ikén Párisban; elhunyt április 12-ikén.

Glanville, tanár a Trinity College-on s utóbb mint Marconi assistense nagy tevékenységű férfiú; ama kísérletek alkalmával, melyeket Rathlin szigetén, Irland északnyugoti partvidékein a drót nélküli telegrafozás ügyében végzett, szerencsétlen véget ért 1898. augusztus hónapban, a mennyiben mintegy 100 méter magas csúcsról a tengerbe bukkott.

Glaser Ludwig, előbb reáliskolai igazgató Bingenben, igen tevékeny természetbúvár, irodalmilag főképen a lepkészet és bogarászat terén kiváló munkás, született Grünbergben, Oberhessenben 1818. februárius 9-ikén; tanári pályájáról 1879-ben nyugalomba vonult Mannheimba. Elhunyt az 1898. év kezdetén Münchenben.

Gruby Dávid, híres magyar orvos Párisban, ki a neurasthénia gyógyításában sajátzerű rendelkezéseivel kitűnő sikereket ért el, született Nagyváradon 1814-ben; tanulmányait Pesten, Bécsben és Párisban végezte, hol is igen keresett orvos lett; sok híres embernek házi orvosa volt, így Heine, a két Dumas, Daudet, Chopin, Liszt Ferencz őt választották orvosokul. Beható kórtani tanulmányainak eredményét az *Observationes microscopicae ad morphologicam spectantes* (1839) című könyvében tette közzé; cikkekét közölte tőle magyar fordításban az Orvosi Tár és a Magyar Orvos-Sebészi Évkönyv is 1844-ben. Elhunyt Párisban novemberben.

Gümbel Karl Wilhelm, a müncheni egyetem tiszteleti tanára, az ottani műegyetemen a közettannak évek során át munkás professzora, a bajor geológiai intézet igazgatója stb., született Damenfelsben Rheinpfalzban 1823. februárius 11-ikén; elhunyt június 18-ikán

Münchenben. Legnagyobb és legkimerítőbb dolgozata »Geologie Bayerns« címet viseli, melynek első kötete »Grundzüge der Geologie« külön címmel mai nap is egyike a legjobb tankönyveknek.

Hopkinson John, az elektrotechnika tanára a King's College-on Londonban, 1878. óta mint önálló mérnök Londonban működött, de kiválóan gyakorlati dolgozatairól valamint az elektrotechnika körébe vágó számos tudományos vizsgálatairól, különösen pedig a dinamo-gépek elmélete körébe tartozó tudományos dolgozatairól mindenütt jól ismert tudós; az Institution of Electrical Engineersnek két ízben is elnöke s egyszersmind a londoni egyetem tanácsbeli tagja volt; született 1849-ben, mult évi augusztus 29-ikén fiával és két leányával együtt a Rhone vidékén a Petit Dent de Veisiviről lezuhant, s mind a négyen szörnyet haltak.

Hurst Herbert, 1883-tól 1895-ig Manchesterben az Owen's College-on az állattani szakosztályon volt tanár; ez állásán kapott hosszabb szabadságát a lipcsei egyetem állattani kurzusán töltötte el és használta fel; azután a Royal College of Science-ra hívták meg tanárnak Dublinba; Milnes Marshallal készítette a *Textbook of Practical Zoology* című igen hasznos könyvet; később nagyobb szabású munkára vállalkozott, melynek »A systematic Criticism of biological Theory« nevet adott, s melyben az értekezések egész sorozatát közölte *The Nature of Heredity, Evolution and Heredity, The Recapitulation Theory* stb. címeken, s a mely dolgozataiban époly bátor mint éleseszű és tapintatos kritikusnak bizonyult. Elhunyt májusban.

Jenner William, Viktória angol királyné házi orvosa és 1848-tól 1879-ig a londoni egyetem tanára, ismeretes anatómus és jeles gyakorló orvos, kinek a belső betegségekről szóló dolgozatai szé-

les látóköréről és mély tudományról tanuskodnak, született 1815-ben, elhunyt december 13-ikán Londonban.

Kerner v. Marilaun Anton, a bécsi egyetemen a növénytan professzora és a botanikus kert igazgatója, a bécsi tud. akadémia és társulatunknak 1863. óta levelező tagja, kinek életrajzát és tudományos érdemeit bővebben méltattuk folyóiratunk 1898. évi XXX. kötete 394—407. lapjain, született Mauternben Alsó-Ausztriában 1831. november 12-ikén; elhunyt Bécsben június 21-ikén.

Kochs Wilhelm, a bonni egyetemen a fiziológia magántanára, ki oly módszert talált fel, a mellyel a húspan levő fehérje peptonizált alakban állítható elő, elhunyt Bonnban október 15—16-ika éjelen 46 éves korában.

Kraft Gustav, főerdőmester Hannoverben, kütűnő erdész, kinek az erdősítés terén elévülhetetlen érdemei vannak; szerzője a következő munkáknak: »Beiträge zur Lehre von den Durchforstungen, Schlagstellungen und Lichtlieben« (1884), »Über die Beziehungen des Bodenerwartungswertes und der Forsteinrichtungsarbeiten zur Reinertragslehre« (1890) stb.; született Klausthalban 1823. augusztus 18-ikán, elhunyt Hannoverben januárius 9-ikén.

Leuckart Rudolf, 1850—1869-ig az állattan rendkívüli tanára Giessenben, azután az állattan és zootomia rendes tanára és az állattani intézetnek és múzeumnak igazgatója Lipszében; kiváló érdemeket szerzett az alsóbbrendű állatok tanulmányozásával; »Die menschlichen Parasiten und die von ihnen herrührenden Krankheiten« műve széles körben ismeretes; már egyetemi hallgató korában Göttingában ő fejezte be tanárának **Wagner Rudolf**-nak »Lehrbuch der Zootomie« című munkáját, 1847-ben »Beiträge zur Kenntnis wirbelloser Tiere«,

1848-ban »Über die Morphologie und Verwandtschaftsverhältnisse der wirbellosen Tiere« című nagyobb művével gazdagította az állattan tudományos irodalmát; született Helmstedtben 1822. október 7-ikén; elhunyt Lipszében februárius 6-ikán.

Marcon Jules, 1855-től leginkább Agassiz-val majdnem tizenkét évet töltött folytonos utazásban, a mikor Zürichben a geológia és paleontológia tanára lett a műegyetemen, de 1860-ban lemondott állásáról, hogy Észak-Amerikába költözék, hol azután haláláig lakott. Sok dolgozata közt legfontosabbak ezek: »Geologischer Atlas der Vereinigten Staaten und der britischen Provinzen von Nordamerika« és »Geologischer Atlas der Erde« (1861). Született Salinsban (Jura dep. Franciaországban), elhunyt Cambridgeban (Massachusetts, Egyesült-Államok) április 18-ikán.

Mortillet Gabriel, előbb a genfi természetrajzi múzeumot rendezte be, azután ugyanily múzeum igazgatója lett Annecyben, majd mint geológus olasz vasúti szolgálatba állott; 1868-ban a Saint-Germain múzeumra Párisba hívták, ott is maradt 1885-ig, mi közben számos dolgozata jelent meg a kagylókról és csigákról, különösen a kevésbé ismert történelemelőttiokról; legfontosabb művét »Essai de classification de l'âge de pierre« címen 1869-ben kezdte meg s 1872-ben fejezte be; művei közül kiemelendő még a »Musée préhistorique« című 1881-ben megjelent, s az ő fiától Adrientől 1262 pompás képpel díszített album. Ő alapította a »Matériaux pour l'histoire primitive et naturelle de l'homme« (1864) és »L'Homme« (1884) című folyóiratot, a melyekbe igen sokat dolgozott. Elhunyt Párisban szeptember 25-ikén 78 éves korában.

Müller Franz Hermann, a bécsi egyetemen a belgyógyászat magán-

tanára, született 1866. október 25-ikén Bécsben, tanulmányait Grácban végezte s már 1892-ben a müncheni klinika belgyógyászati tanársegéde lett, honnan Nothnagel assistensének hívták meg Bécsbe. 1897-ben az osztrák pestis-tanulmányozó expedícióval Kelet-Indiába ment, hol három hónap alatt több mint ezer pestisbeteget vizsgált meg, s ő vezette Bombayben a pestis lényegére és az előzetes óvintézkedésekre vonatkozó tanulmányokat; az eredményeket meg is írta nagyobb munkában. A pestisbacillusokkal Bécsben is folytatta tanulmányait, s a fiatal orvos, ki pestisben megbetegedő laboránsát, vele bezárkózva önmaga gyógyította, szintén pestisbe esett. Több kötet munkájából különösen a vér pathológiájáról szólót tartják becsesnek; a hólyagos pestisről szóló nagy munkája a bécsi tud. akadémia kiadványaiban jelenik meg. Elhunyt október 23-ikán.

Newlands, John Alexander Reina, kitűnő angol kemikus, kinek vizsgálatai és dolgozatai leginkább a kémiai elemek atómsúlyának megállapítására vonatkoznak; nagy része van az ú. n. periodikus törvény felállításában a kémia terén; egyéb dolgozatai közül becsesek azok is, a melyek a cukorról és előállításáról szólnak. Született 1837-ben Southwarkban, elhunyt augusztus második felében.

Newth Samuel, 1855-től 1872-ig a matematikai tanára a St. John's Woodi New College-on, azután mint Halley utóda, ez intézet vezetője lett, mely állásáról 1889-ben mondott le; »A First Book of Natural Philosophy« és »The Elements of Mathematics, including Hydrostatics« című munkáit széles körben ismerik. Elhunyt az év elején.

Perigal Henry, a londoni Royal Meteorological Society tisztviselője, a csillagászatban, matematika, elméleti és alkalmazott mechanika körébe vágó de-

rék dolgozatairól ismert tudós, elhunyt június 13-ikán 97 éves korában.

Playfair of Saint Andrews, Lord Lyon, természettudományi tanulmányait Angolországban és Németországban végezte, 1843-ban Manchesterbe hívták tanárnak, hol a nagy városok egészségügyében tett közegészségi vizsgálataival vonta magára a figyelmet; azután a londoni múzeumba vitték el a gyakorlati geológia tanárának, hol a műszaki nevelés és tanítás emelése körül szerzett kiváló érdemeket; 1868. óta, mikor mint az edinburgi egyetem képviselője a parlamentbe választott, jelentős szerepet játszott a politika terén is. Született 1819-ben Bengalenben, elhunyt május 28-ikán Londonban.

Quain, Sir Richard, angol orvos, a ki már ifjú korában nagy feltűnést keltett a zsiros elfajulások természetéről szóló vizsgálataival; utolsó nyilvános szereplése halála előtt egy évvel volt, a midőn a Royal Association előtt »Cause of the First Sound of the Heart« című dolgozatát előadta; elnöke volt a General Medical Council-nek is. Született Mallowban (Cork, Irland) 1816. október 30-ikán, elhunyt Londonban márczius 13-ikán.

Riesenthal Oskar, kinek »Die Raubvögel Europas« című munkája mindenütt ismeretes, s a ki a vadászat köréből sok szép dolgozatot közölt, egyike a német madárvilág legkitűnőbb ismerőinek, született Boroszlóban 1830. szeptember 18-ikán, elhunyt Charlottenburgban januárius 22-ikén.

Rokitansky, Freiherr Karl von, a gráci egyetem rendes tanára, kinek sok munkája és tudományos értekezései közül a »Lehrbuch für Hebammen« című a legszélesebb körben terjedt el, s a ki fia volt a pathológiai-anatómiai iskola megalapítójának, szüle-

tett Bécsben 1839. május 14-ikén, elhunyt Grázban május közepén.

Rossi, Michele Stefano gróf, a földrengések tanulmányozásáról az egész Olaszországban ismeretes tudós, kinek dolgozatai közül a *Bollettini del Volcanismo italiano* és a *Meteorologica endogena* címűeket emeljük ki, s a kinek szeizmográfja Olaszországnak majdnem minden megfigyelő állomásán használatban van, elhunyt a Róma melletti Rocca di Papa nevű várban januárius 4-ikén.

Sandberger, Karl Ludwig Fridolin von, 1849-ben a kormány a nassauai természetrajzi múzeum és a természettudományi egyesület vezetésével bizta meg; ez állásáról lemondván, 1854-ben az ásvány- és földtan tanára lett a karlsruhei műegyetemen, honnan 1863-ban szintén az ásvány-földtani tanszékre és a geológiai intézet igazgatójának hívták meg a würzburgi egyetemre; munkálatai, melyek az ásványtanra, az érczefekvőhelyekre és az eruptív kőzetek mikroszkópi tulajdonságaira vonatkoznak, széles körben ismert forrásművek, épúgy, mint ama vizsgálatai, melyeket az egész Németország, de különösen a Rajnavidék fosszil molluszkáiról végezett; 1850—1856-ban jelent meg tőle és testvérétől Guidótól »Die Versteinerungen des rheinischen Schichtensystems in Nassau« című szépen illusztrált és a leírások hűségével kiváló munkája, a mellyel 1855-ben az angolok Wollaston-díját érdemelte ki; »Die Konchylien des Mainzer Tertiarbeckens« (1863), »Die Land- und Süswasserkonchylien der Vorwelt« (2 kötet, 1870—75), »Untersuchungen über Erzgänge« (1882—1885) című munkái szintén említésre méltók; életének utóbbi éveit tisztán ásványtani vizsgálatoknak szentelte. Sandberger született 1826. november 22-ikén Dillenburgban (Nassau); elhunyt Würzburgban április 11-ikén.

Schmidt Rudolf, 1870—1893-ig

a drezdai műegyetemnek kitünő és sokaktól tisztelt tanára, a szerves chemia és a technológia körébe vágó számos dolgozat szerzője, elhunyt Radebeulben februárius 18-ikán 67 éves korában.

Schröder Waldemar, 1883—1890-ben magántanár a strassburgi egyetemen, honnan a gyógyszer-tan rendes tanárának hívták el a heidelbergi egyetemre, hol a farmakológiai intézetet alapította és haláláig vezette; szerzője számos jeles dolgozatnak a fiziológiai chemia köréből; született Dorpatban 1850. szeptember 6-ikán, elhunyt Heidelbergban januárius 28-ikán.

Schwimmer Ernő, a bőrbajok kitünő orvosa, a budapesti egyetemen a dermatológia tanára, született Budapesten 1837. november 21-ikén; felsőbb tanulmányait Budapesten és Bécsben végezte, hol Hebrának, a bécsi dermatológiai iskola megalapítójának oldalán működött. Ott kezdődött már tudományos irodalmi működése is, onnan küldözgetett dolgozatokat a magyar szaklapoknak. 1864-ben Egyiptomba ment az endemiás bőrbajok tanulmányozására. Visszatérése után ő lett nálunk a dermatológiának úttörője; 1879-ben rendkívüli tanár lett az egyetemen s 1885-ben elérte hő vágyát, mert felállították az orvosi egyetemen a dermatológiai osztályt, de csak 1892-ben sikerült kivívnia, hogy a dermatológiának külön tanszéket állítsanak. Több mint száz cikkben s önálló munkában adta közre tapasztalatait, gazdag ismereteit. Művei közül kiemelendők: »Bórkórtan« (1871—74), »Leukoplakia buccalis«, mely külföldön is nagy figyelmet keltett, »Neuropatische Dermatosen« stb.; dolgozatainak legnagyobb része más nyelveken is megjelent, úgy hogy Schwimmer nevét a külföld is jól ismerte. Huszonöt éves tanári jubileumát 1897-ben ülték meg halás tanítványai. Elhunyt márczius 25-ikén.

Stricker Salamon, az általa

nos pathológia rendes tanára a bécsi egyetemen, szakmájának kitűnő művelője s egyszersmind kiváló tehetségű tanár, ki szakmájában több tekintetben úttörő volt, született 1834-ben januárius 1-én Vág-Újhelyen, tanult Budapesten és Bécsben, hol 1858-ban orvosdoktor, 1862-ben magántanár, 1863-ban Brücke assistense, 1866-ban Oppolzer tanár klinikáján adjunktus, 1868-ban a kísérleti kórtan rendkívüli, 1873-ban pedig az általános és kísérleti kórtan rendes tanára lett. Tudományos dolgozatainak száma 134; közülök említendő: »Handbuch der Lehre von den Geweben«, »Studien über das Bewusstsein«, »Ueber Sprachvorstellungen«, »Ueber Bewegungsvorstellungen«, »Physiologie des Rechtes«, »Ueber strömende Electricität«, »Vorlesungen über allgemeine und experimentelle Pathologie« stb. Elhunyt április 2-ikán Bécsben, néhány nappal tanári jubileumának megünneplése után.

Taschenberg Ernst, a hallei egyetemen az állattan tanára, az izeltlábú állatok kitűnő szaktudósa, kinek dolgozatait minden zoológus ismeri; ő írta Brehm »Tierleben«-jének utóbbi kiadásában az izeltlábú állatokról szóló részt, »Entomologie für Gartenfreunde«, »Forst-

wirtschaftliche Insektenkunde« stb. derék munkái széles körben ismeretesek; született 1818. januárius 10-ikén Raumburg a. S.-ban, elhunyt januárius 20-ikán Halleben.

Vogel H. W. a fotochemia és a színeképelemzés tan professzora a Berlin-Charlottenburgi műegyetemen, a kinek rendkívül fontos és számos vizsgálatai a fotografozás, a fotochemia és a spektroszkópia körében úttörők és általában ismeretesek. Művei közül kiemelendő »Handbuch der Photographie« című négy kötetes és »Taschenbuch der praktischen Photographie« című munkája, továbbá »Photographische Mittheilungen« című folyóirat, melyet sok időn át ő szerkesztett; kisebb cikkeinek és közleményeinek száma százakra rúg. Született Dobrilugkban (Niederlausitz) 1834. márczius 23-ikán, elhunyt Charlottenburgban december 17-ikén.

Zenker Friedrich, a trichinabetegség fölfedezője, az orvosi fakultás rendes tanára és a kórboncztoni intézet igazgatója Erlangenben, született 1825. márczius 13-ikán Drezdában, elhunyt június 13-ikán Reppentinben, Mecklenburgban.

Közlő LENGYEL ISTVÁN.